

142 . Șimleu Silvaniei | Județ: Sălaj | Punct: str. M. Eminescu Nr. 12 (Orhegy) | Anul: 1998

Anul: 1998

Cod RAN: 139893.02

Perioade: Protoistorie

Epoci: La Tène

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Horea Pop

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău

Raport

La sfârșitul anului 1997 au fost achiziționate de către Muzeul Județean de Istorie și Artă din Zalău o serie de piese care au determinat deschiderea unui șantier de salvare în primăvara anului următor (30 martie -1 aprilie 1998). Principalele piese sunt: o drahmă de Apollonia din argint, un mic vârf de lance din fier, o pafta din fier placată cu tablă din bronz, neornamentată, de tipul cu za, ruptă pe la mijloc în antichitate, fragmente de la o altă pafta din fier de tipul cu nit, cu urme de placare cu bronz, o fibulă prost conservată din fier, un fragment de cuțit din fier, o verigă de zăbală din fier, un fragment de aplică din bronz și 5 fragmente. ceramice dacice atipice, lustruite, lucrate cu mâna și fragmente de la o cană cenușie lucrată la roată, ornamentată în jumătatea superioară cu linii paralele, lustruite, oblice. Pe lângă aceste piese, se cuvin menționate, câteva cuie, întregi sau fragmentare, puternic corodate, greu de datat. Observațiile ulterioare de teren au permis recoltarea altor mici fragmente ceramice și a unei plăci de gresie lustruite cu lungimea de cca. 15 cm, lățimea de cca. 5 cm și grosimea de 2 cm. Cu aceeași ocazie, a fost verificat locul exact de unde au fost descoperite piesele amintite mai sus cu ocazia plantării unor pruni, în spatele casei cu nr. 12, pe o limbă de deal avansat, dar cu altitudine mică, a Măgurii Șimleului, în sectorul sudic al acesteia. Piesele au fost scoase la plantarea unui pom după ce a fost decăpăcuită glia, deci la 0,15-0,25 m adâncime, în primul strat de hârleț, într-o suprafață de 0,50/0,50 m. Prezența paftalelor, care prezintă urme de ardere secundară ca și alte piese metalice din inventar, a vârfului de lance, a monedei, a verigii de zăbală și a recipientelor ceramice fragmentare sugerează prezența, în acel loc, a unui sau mai multor descoperiri cu caracter funerar, fapt care a impus deschiderea șantierului, în dorința de a verifica toată suprafața botului de deal pe care a fost făcută descoperirea, s-a trasat o secțiune (S1) pe lățimea acestuia, lungă de 20 m și lată de 1,50 m, orientată aprox. N-S. Groapa în care au apărut piesele a fost suprapusă de secțiune în dreptul m 6. în dreptul acesteia, orientată însă V-E, pornind de pe latura estică a secțiunii S1, la 0,50 m de aceasta, a fost trasată o altă secțiune, S2, lungă de 7 m și lată de 1,50 m, în scopul de a sonda terenul și pe lungimea sa. în ambele secțiuni s-a constatat că solul fusese întors, în vederea practicării grădinaritului și a viticulturii, încă de la începutul secolului, stratul deranjat variind între 0,12-0,30 m, prezentând materiale specifice perioadei (cuie, ceramică, oase etc.). Ceramica dacică a apărut răzleț în cantități infime, în dreptul m 5,50 - 6,50 din S1 s-a conturat la -0,22 m o groapă circulară cu un plan neregulat, intrând puțin în martorul dintre secțiuni, având diametrele de 1-1,30 m. Golirea "complexului" a dus la descoperirea unui fragment ceramic dacic lucrat cu mâna, a unor mici oase arse, a unei sârme răsucite din bronz îndoită (poate un capăt de brătară), a unei bucați de sticlă topite și a unor fragmente. de obiecte din fier foarte corodate (fragmente de cuțite sau săbii?). Fundul gropii a fost detectat la -0,40 m. Umplutura acesteia era identică cu solul care o suprapunea, ajungând la concluzia că ne aflăm în fața unei gropi moderne de scoatere a depunerii antice, care a cruțat piesele descrise înainte datorită importanței scăzute pentru descoperitor sau a neglijenței acestuia. Este greu să precizăm ce piese anume au fost descoperite la începutul secolului, când bănuim că a fost deranjată depunerea presupusă, în acea perioadă sunt menționate descoperiri de drahme de Apollonia și Dyrrhachium pe teritoriul orașului Șimleu Silvaniei, dar piesele găsite pe str. M. Eminescu nr. 12 nu sugerează prezența vreunui tezaur, iar cercetările de teren și sondajele de mică anvergură, menite a completa informațiile aduse de cele două secțiuni, nu au adus dovezi de locuire dacică în zonă. Atunci paftalele (una ruptă ritual?), vârful

de lance, fragmente. de cuțite sau săbii, fibulă, veriga de zăbală, aplica, sticla topită și alte piese specifice unui inventar funerar nu ar mai avea ce căuta în rândul descoperirilor. Nu ne rămâne decât să considerăm că asistăm la prezența urmelor unui monument funerar deranjat și descompletat la începutul secolului cu prilejul unor munci agricole, element deocamdată unic în nord-vestul României. Analiza oaselor arse descoperite ar putea constitui un argument în acest sens.

Informații suplimentare online

[Raportul 1714 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
